

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1-13/2011
Дана 15.07.2011. године
Б Е О Г Р А Д

neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Верољуба Цветковића, Савке Гоговић, Надежде Мијатовић и Драгољуба Ђорђевића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету **оптуженог АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал и бранилаца оптужених АА, ББ и ВВ, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1бр.206/2010 (КПбр.31/09) од 17.12.2010. године, након одржане јавне седнице већа у смислу члана 375 ЗКП, дана 13.07.2011. године, донео је дана 15. јула 2011. године

П Р Е С У Д У

Уважавањем жалбе Тужиоца за организовани криминал, само у делу који се односи на одлуку о казни, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1бр.206/2010 (КПбр.31/09) од 17.12.2010. године, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, **оптуженог АА**, за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, **осуђује на казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) месеци**, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 23.12.2008. године па до упућивања оптуженог у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, **оптуженом ББ** за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за које је побијаном пресудом оглашен кривим, па га **осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест)**

месеци, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору од 23.12.2008. године до 17.12.2010. године, а **оптуженом ВВ** за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за које је побијаном пресудом такође оглашен кривим, па га **осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 10 (десет) месеци**, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору од 23.12.2008. године до 17.12.2010. године, док се жалба Тужиоца за организовани криминал у осталом делу, као и жалбе бранилаца оптужених АА, ББ и ВВ у целости, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1бр.206/2010 (КПбр.31/09) од 17.12.2010. године, у ставу I изреке оптужени АА, ББ и ВВ оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, а у ставу II изреке оптужени ББ и ВВ због извршења кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па је суд на основу наведених законских прописа и применом чланова 4, 14, 22, 25, 42, 45 и 54 КЗ, а у односу на оптужене ББ и ВВ и чланова 56 и 57 КЗ, претходно утврдио оптуженом ББ за кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, описано у ставу I изреке пресуде, казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, и за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, описано у ставу II изреке пресуде, казну затвора у трајању од 8 месеци, оптуженом ВВ за кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, описано у ставу I изреке пресуде, казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, а за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, описано у ставу II изреке пресуде, казну затвора у трајању од 1 године, па их је применом наведених законских одредаба и чланова 60 и 63 КЗ, као и члана 356 ЗКП оптужене осудио и то оптуженог АА на казну затвора у трајању од 6 година, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору од 23.12.2008. године до упућивања у установу за издржавање казне затвора, оптуженог ББ на јединствену казну затвора у трајању од 4 године, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору од 23.12.2008. године до 17.12.2010. године, када му је укинут притвор и оптуженог ВВ на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 4 месеца, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору од 23.12.2008. године до 17.12.2010. године, када му је укинут притвор. На основу члана 246 став 7 КЗ одузета је опојна дрога и средства за њихову производњу и прераду, па је одузето: 2.513,34 грама опојне дроге хероин, 3.437,16 грама опојне дроге кокаин, смеша за увећање количине опојне дроге у количинама од 20.419,80 грама и од 20.397,85 грама, 184 празне пластичне кесе различитих димензија и величина у којима је детектовано присуство опојних дрога кокаин, 238 грама опојне дроге кокаин, 112 грама опојне дроге хероин (према потврдама ПУ за град Београд од 23.12.2008. године

о привремено одузетим предметима, привремено одузето од оптуженог АА, 505,39 грама опојне дроге хероин и 149,71 грам опојне дроге кокаин (према потврдама ПУ за град Београд од 15.10.2008. године о привремено одузетим предметима, привремено одузето од ГГ), 559,56 грама опојне дроге хероин, 86,87 грама опојне дроге кокаин, смеша за увећавање количине опојне дроге у количини од 6.139,73 грама кофеина и парацетамола, 195,52 грама глутамина (према потврдама ПУ за град Београд од 23.12.2008. године о привремено одузетим предметима, привремено одузето од оптуженог ББ). На основу члана 81 став 1 и став 2 у вези члана 79 став 1 тачка 7 и 80 КЗ, суд је изрекао меру безбедности одузимања предмета, па су од оптуженог АА одузете електронске ваге, метална преса, хидрауличне дизалице, хало-картице, маске за уста и нос, као и други предмети у којима је или на којима пронађена прашкаста материја или друга непозната материја или су у вези са истом (ближе описани у потврдама ПУ за град Београд од 23.12.2008. године о привремено одузетим предметима), од оптуженог ББ и оптуженог ВВ, ватрено оружје пиштољ “ЦЗ М-57”, кал. 7,62 мм, са 7 метака за наведени пиштољ, пиштољ “Browning”, модел 1922, сер. бр. 59210 са 8 метака за наведени пиштољ (према потврди од 23.12.2008. године, привремено одузето од оптуженог ББ), с тим што је од оптуженог ББ одузета и вагица за прецизно мерење, мобилни телефони са картицама за мобилне телефоне, хало-картице, кључ марке “Potent”, кључ марке “Pico Italy Orion”, као и други предмети у којима или на којима пронађена прашкаста материја или друга непозната материја, или су у вези са истом (ближе описани у потврдама ПУ за град Београд од 23.12.2008. године о привремено одузетим предметима и записнику о механоскопском вештачењу), а од оптуженог ВВ и мобилни телефони, са картицама за мобилне телефоне, хало-картице (ближе описани у потврдама ПУ за град Београд од 23.12.2008. године о привремено одузетим предметима). На основу члана 193 до 196 ЗКП оптужени АА, ББ и ВВ су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате износе који ће бити појединачно одређени посебним решењем, као и да на име паушала по овој пресуди плате износ од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће оптуженог АА огласити кривим и због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, а оптужене ББ и ВВ због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, овим оптуженима утврдити појединачне казне затвора и за та кривична дела и потом им изрећи одговарајуће јединствене казне затвора, или да побијану пресуду преиначи само у погледу одлуке о казни, тако што ће оптуженима АА, ББ и ВВ утврдити веће појединачне казне затвора и потом им изрећи веће јединствене казне затвора,

- браниоци оптуженог АА, адвокат АБ и адвокат АБ1, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени преиначи побијану пресуду и оптуженог АА ослободи од оптужбе или да побијану пресуду преиначи и оптуженом изрекне блажу кривичну санкцију или да побијани део пресуде преиначи и оптуженом АА изрекне казну блажу по мери или да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на

поновни поступак. Браниоци су захтевали да са оптуженим у смислу одредбе члана 375 став 1 ЗКП буду обавештени о седници већа,

- бранилац оптуженог ББ, адвокат БА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда у целости укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да се иста преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе у целости или за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ за које је оглашен кривим, а да му се за евентуално утврђено кривично дело из члана 246 став 1 КЗ изрекне блажа казна, као и да са оптуженим буде позван на седницу већа,

- браниоци оптуженог ББ, адвокат БА1 и адвокат БА2, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи тако што ће оптуженог ослободити кривичне одговорности или да га осуди за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ и изрекне му блажу казну од изречене и да га ослободи кривичне одговорности за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, као и да са оптуженим буду обавештени о седници већа, и

-бранилац оптуженог ВВ, адвокат ВБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у делу у коме је овај оптужени осуђен за кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и ослободи од кривичне одговорности, а да га за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ блаже казни или да побијану пресуду у целости укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку, као и да са оптуженим буде обавештен о седници већа.

Браниоци оптуженог АА адвокат АБ и адвокат АБ1 су поднели одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, исту одбије као неосновану.

Оптужени ВВ и његов бранилац су такође поднели одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Тужилац за организовани криминал је у поднеску Ктж.бр.146/11 од 19.05.2011. године предложио да Апелациони суд одбије као неосноване жалбе адвоката БА1, БА и БА2, који бране оптуженог ББ, адвоката ВБ који брани оптуженог ВВ и адвоката АБ која брани оптуженог АА, изјављене против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1бр.206/2010 (КПбр.31/09) од 17.12.2010. године, а да уважи жалбу Тужиоца за организовани криминал, изјављену против првостепене пресуде и исту преиначи тако што ће оптуженог АА огласити кривим и због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 Кривичног законика, а оптужене ББ и ВВ због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, овим оптуженима утврдити појединачне казне затвора и за та кривична дела и потом им изрећи одговарајуће јединствене казне затвора или да

побијану пресуду преиначи само у погледу одлуке о казни, тако што ће оптуженима АА, ББ и ВВ утврдити веће појединачне казне затвора и потом им изрећи веће јединствене казне затвора.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао јавну седницу већа дана 13.07.2011. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Жељка Јочића, оптуженог АА и његовог браниоца адвоката АБ, оптуженог ББ, оптуженог ВВ и његовог браниоца адвоката ВБ, а у одсуству уредно обавештених браниоца оптуженог АА, адвоката АБ1, бранилаца оптуженог ББ, адвоката БА, адвоката БА1 и адвоката БА2, на којој је размотрио списе предмета заједно са побиијаном пресудом, жалбама и одговорима на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и писменог изјашњења Тужиоца за организовани криминал, датог у напред наведеном поднеску, одлучио као у изреци ове пресуде.

Побијаном пресудом, као и поступком који је претходио доношењу исте нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, нити је њоме повређен кривични закон на штету оптужених, а на које повреде Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени, поводом жалби, у смислу члана 380 ЗКП-а, пази по службеној дужности.

Првостепена пресуда не садржи ни битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8, 10 и 11 ЗКП-а, на које се указује изјављеним жалбама бранилаца оптужених.

Најпре, супротно изнетим жалбеним наводима браниоца оптуженог ББ, првостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, односно није прекорачио оптужбу, будући да је учињеним изменама изреку пресуде уподобио чињеничном стању утврђеном током главног претреса, при чему није повредио идентитет оптужбе и пресуде. Наиме, у жалби браниоца оптуженог ББ се истиче да је првостепени суд овог оптуженог огласио кривим због тога што се наводно удружио заједно са осталим оптуженима и пок. ГГ ради неовлашћене куповине, продаје и држања опојних дрога, које „удруживање“ је објашњено под тачком 3 изреке и то што је неутврђеног дана у периоду од краја септембра 2008. године па до 23.12.2008. године неовлашћено, ради даље продаје, заједно са оптуженим ВВ преузео опојну дрогу од оптуженог АА, али измењеном оптужницом се оптуженом ББ не ставља на терет овакав облик радње извршења кривичног дела, већ припадност мрежи препродаваца коју је наводно организовао оптужени АА, док се у чињеничном опису прецизно утврђује једна радња извршења кривичног дела, а њено време опредељује прецизно, односно 23.12.2008. године. Стога према жалбеним наводима суд није могао да овако описано прецизно време радње извршења у пресуди учини непрецизним, да би доказао радњу удруживања, односно квалификовани облик предметног кривичног дела, чиме је прекорачио оптужбу. Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, јер је првостепени суд правилно изменио диспозитив у делу где сматра да током поступка није утврђено постојање нити једног од доказа који би указао на то да је поред наведеног удруживања оптужени АА организовао мрежу препродаваца којима су припадали оптужени ББ, ВВ и сада пок. ГГ, будући да је на основу изведених доказа несумњиво утврдио да су се оптужени АА, ББ и ВВ удружили

са ГГ ради неовлашћене куповине, продаје и држања супстанци које су проглашене за опојну дрогу, због које радње извршења их је огласио кривим, налазећи да је и животно неодрживо да се иста лица најпре међусобно удруже, да потом један од њих, као у овом случају оптужени АА, као учинилац тог дела, организује мрежу препродаваца или посредника и то између истих лица која су се претходно удружила. Дакле, правилан је закључак првостепеног суда, а када се има у виду закон који је важио у време кривичних дела у односу на оптужене, да је кривично дело из члана 346 став 1 КЗ у односу на оптуженог АА, те кривично дело из члана 346 став 2 у вези става става 1 КЗ у односу на оптужене ББ и ВВ, обзиром да им је стављено на терет и извршење кривичног дела из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, тежи облик кривичног дела, јер постоји уколико је неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога извршено од стране више лица која су се удружила за вршење тих дела, те да стога конзумира кривично дело злочиначко удруживање које као самостално подразумева управо вршење радњи које се тичу организовања групе или припадништва групи која врши одређена кривична дела, због чега се у радњама оптужених стичу обележја само једног кривичног дела из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, пошто су се удружили искључиво за вршење ових кривичних дела, односно неовлашћени промет опојних дрога. При томе је правилно првостепени суд прецизирао датум извршења кривичног дела који је утврђен у току поступка, не прихватајући наводе оптужнице да је почетни период извршења радњи „од јануара 2008. године“, већ да су оптужени били удружени у вези неовлашћене продаје дроге од краја септембра 2008. године па до дана њиховог хапшења 23.12.2008. године, а обзиром на доказе у списима предмета, те како се ради о ближем одређењу везано за датум извршења кривичног дела, то тиме нису измењене битне чињенице везане за учиниоце кривичног дела.

Неосновани су и жалбени наводи бранилаца оптужених да је у првостепеној пресуди садржана битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП-а.

У вези са тим, у жалби бранилаца оптуженог ББ се истиче да се првостепена пресуда заснива на недозвољеном доказу и то на записнику о претресању стана и других просторија сачињеном од стране УКП ПУ за град Београд од 23.11.2008. године, и то записнику о претресању гараже у ул. аа у Београду, јер је према жалбеним наводима претресање предметне гараже извршено без наредбе истражног судије, при чему није поступљено у смислу члана 81 ЗКП, јер истражни судија није извештен о самом претресу након његовог обављања, нити је оптужени ББ присуствовао претресу, иако је доведен у близину гараже, а имајући у виду и исказ сведока СС који је на записнику о главном претресу навео изричито како није дао сагласност за насилно отварање његове гараже, којем је иначе присуствовао.

Жалбама бранилаца оптуженог ББ, адвоката БА1 и адвоката Ба2 се такође истиче да се првостепена пресуда заснива на недозвољеном доказу – записнику о претресању стана и других просторија и то предметне гараже, истицањем да је претрес гараже очигледно обављен ноћу, а да се из записника не види када је претрес завршен, да претресу гараже није присуствовао оптужени ББ, те да се очигледно ради о недозвољеном доказу.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, јер се првостепена пресуда не заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, будући да се, а супротно изнетим жалбеним наводима, законито спроведено претресање предметне гараже не доводи се у сумњу, а имајући у виду записник о претресању стана и других просторија од 23.12.2008. године, који се налази у списима предмета, и из ког се утврђује да је дана 23.12.2008. године извршен претрес гараже у аа у Београду и да је лице које је наведено као власник наведене гараже СС био сагласан да се иста насилно отвори у присуству два пунолетна грађанина као сведока. Да је предметна гаража обијена на основу сагласности власника гараже СС утврђује се како на основу исказа сведока СС1, радника полиције, тако и на основу исказа сведока СС који је изјавио да је дозволио да се гаража обије, као и да је претрес гараже започео и вршен у поподневним сатима. Што се тиче жалбених навода да претресу није присуствовао оптужени, исти су такође неосновани. Наиме, сведока СС1, радник полиције, је у исказу на главном претресу објаснио да је оптужени ББ био присутан све време претреса и да је имао визуелни преглед саме гараже, односно самог претреса гараже, те да се у првом моменту није налазио у гаражи, већ удаљен од гараже, у том смислу што када први пут улазе у просторију, у којој могу да очекују разне ствари, у обавези су да чувају живот и тело осумњиченог, па је стога оптужени био до врата гараже, са којих је могао имати и имао је визуелни преглед, да су оптуженом презентовани предмети који су пронађени, а након завршеног претреса коме су присуствовала и два сведока који су се налазили на улазу у гаражу, сачињен је записник који је презентован оптуженом ББ и након што су прочитане све ствари које су пронађене у гаражи, оптужени је одбио да исти потпише. Поред тога, околност да у записнику није наведено време започињања и окончања претреса, је без значаја, јер се из исказа наведених сведока утврђује да је претрес започео и довршен у поподневним часовима, а првостепени суд је дао јасне и уверљиве разлоге зашто није прихватио исказ сведока СС2 да се претрес гараже обављао после 18,00 часова, када је већ био мрак, јер су сведоци СС1 и СС сагласно изјавили да се претрес одвијао у поподневним часовима.

Ни жалбени наводи браниоца оптуженог АА, адвоката АБ да се првостепена пресуда заснива на недозвољеном доказу и то записнику о претресању стана у ул. вв, не могу се прихватити. Насупрот изнетим жалбеним наводима, претрес предметног стана обављен је у свему у складу са одредбама ЗКП. Наиме, из записника о претресању стана и других просторија од 23.12.2008. године утврђује се да је наведеног дана извршен претрес стана у односу на који је оптужени АА означен као држалац, да је претрес обављен у присуству два пунолетна грађанина као сведока, као и да су приликом претреса наведеног стана нађени предмети који су ближе описани у потврди о привремено одузетим предметима од 23.12.2008. године, коју је оптужени одбио да потпише. При томе је претрес предметног стана вршен у свему у складу са одредбом члана 81 ЗКП, тако што су овлашћена службена лица органа унутрашњих послова обили предметни стан и ушли у исти и без одлуке суда, а затим су на основу наредбе истражног судије коју је у стан донео сведок СС3, радник полиције, па је тек након обезбеђења присуства два пунолетна грађанина као сведока, и у присуству оптуженог АА извршен претрес стана, о чему је састављен наведени записник, који је оптужени АА одбио да потпише, а што се

утврђује како из предметног записника о претресању стана и других просторија од 23.12.2008. године, тако и на основу исказа сведока СС3, СС4, СС5 и СС6, радника полиције.

По оцени овога суда неосновано се у жалбама бранилаца оптужених истиче да је првостепени суд учинио и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, а које се према жалбеним наводима састоје у томе што је изрека побијане пресуде наразумљива и противречна датим разлозима, што у побијаној пресуди нису дати разлози о одлучним чињеницама, а они који су дати су нејасни, као и да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника.

Наиме, насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнетих одбрана оптужених, правилно и у потпуности утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине обележја кривичних дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа оптужених према учињеним делима. Такође, изрека побијане пресуде је јасна и разумљива и садржи све оно што у смислу одредби ЗКП-а треба да садржи, док се увидом у списе предмета утврђује се да не постоји знатна противуречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, а у погледу свих оних околности које су релевантне за одлучивање у предметној кривично правној ствари.

Тако, не могу се прихватити наводи из жалби бранилаца оптужених АА и ББ да је изрека побијане пресуде неразумљива, противречна сама себи и да у истој нису дати разлози о одлучним чињеницама, јер се у уводном делу изреке под тачком I утврђује удруживање оптужених за вршење предметног кривичног дела, док се у преосталом делу чињеничног описа описују појединачне радње сваког од њих, из којих не проистиче ово удруживање. Ово стога што је у изреци побијане пресуде наведено, а о чему су дати јасни и уверљиви разлози у образложењу пресуде, да су се оптужени као више лица удружили ради извршења основног облика кривичног дела неовлашћена куповина, продаја и промет опојних дрога.

Такође, неосновани су и наводи из жалби бранилаца оптужених ББ и АА да је изрека првостепене пресуде противречна у погледу кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, јер је у изреци пресуде у чињеничном делу описано саизвршилаштво, док су у правном делу оптужени ББ и ВВ осуђени за по једно одвојено предметно кривично дело. Ово стога што је изрека побијане пресуде и у односу на ово кривично дело јасна и разумљива и није противречна, а будући да је у изреци пресуде наведено да су оптужени свесни свога дела и желећи његово извршење и свесни забрањености својих радњи, у време и на месту ближе описаним у изреци првостепене пресуде, неовлашћено држали ватрено оружје, такође ближе означено у изреци побијане пресуде, а за чије држање нису имали одобрење од стране надлежног државног органа. Наиме, из изреке побијане пресуде произлази да су оптужени ББ и АА ово кривично дело извршили као саизвршиоци, без обзира што није наведен члан 33 Кривичног

законика, при чему је првостепени суд у образложењу пресуде дао разлоге о овој одлучној чињеници. Дакле, првостепени суд оптужене ББ и ВВ није огласио кривим да су извршили по једно кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, већ да су заједно извршили кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, дакле као саизвршиоци.

Осим наведеног, неосновани су и наводи из жалби бранилаца оптуженог ББ да су дати разлози у образложењу побијане пресуде у погледу кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ неразумљиви и противречни, јер према жалбеним наводима несумњиво је утврђено да је у дотицају са предметним оружјем једино био оптужени ВВ, а не и оптужени ББ. Ово стога што је првостепени суд дао јасне, уверљиве и непротивречне разлоге у образложењу пресуде да су оптужени ББ и ВВ неовлашћено држали предметно оружје, а без значаја да се трагови у вези ДНК анализе односе само на оптуженог ВВ, а трагови који се односе на дрогу само на оптуженог ВВ, а пре свега имајући у виду да се и опојна дрога и предметно оружје налазило у истој торби и у истој гаражи, те су оба оптужена били у фактичкој могућности да наведено употребљавају, при чему оптужени нису спорили да су у критичном периоду употребљавали исту гаражу.

Такође, изрека побијане пресуде није неразумљива тиме што у истој нису унети ознаке типа и произвођача вага за прецизно мерење, нити је то било нужно и потребно да садржи, а све ствари које су одузете од оптужених су ближе означене у потврдама о привремено одузетим предметима.

По оцени овога суда правилно је првостепени суд одбио доказне предлоге бранилаца оптужених, који су ближе дати на странама 53, 54 и 55 образложења побијане пресуде, јер је првостепени суд у смислу одредбе члана 361 став 7 ЗКП у образложењу пресуде навео, односно дао разлоге да су одлучне чињенице које су значајне за одлуку утврђене, а извођење оних доказа за које је нашао да нису од значаја, је правилно одбио. При томе, првостепени суд је детаљно у образложењу пресуде навео које предлоге за извођење појединих доказа је одбио, уз истовремену оцену да је чињенично стање, на основу доказа који су изведени, поуздано и потпуно утврђено, те овакву оцену првостепеног суда прихвата и овај суд. Наиме, предлози за извођење доказа подлежу оцени првостепеног суда у погледу њихове основаности, односно значаја за потпуно и правилно утврђење оних чињеница које имају карактер одлучних чињеница. Одредба члана 17 ЗКП, која садржи начело истинитог и потпуног утврђивања свих чињеница које су од важности за доношење законите одлуке, не обавезује суд да изведе све предложене доказе, као што ни одсуство предлога не ослобађа суд обавезе да изведе у том циљу све потребне доказе, па су и у овом делу супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Иначе, осим наведеног, жалбом бранилаца оптужених се у суштини побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указивањем на погрешну оцену доказа, а посебно у вези за физичко хемијским вештачењима вештака ДД и вештака ДД1 и ДД2 и истицањем да није доказано да су оптужени извршили кривична дела која су им стављена на терет.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, јер је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, које је

ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнетих одбрана оптужених, правилно и у потпуности утврдио чињенично стање из изреке побијане пресуде.

Наиме, чињенично стање описано у ставу I тачка 1 и 2 изреке побијане пресуде, и то да је оптужени АА неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу хероин и кокаин у изнајмљеном стану у Београду, вв, где је приликом претреса стана дана 23.12.2008. године пронађена опојна дрога у облику базе са смешом за миксовање и увећање количине опојних дрога, као и да је истог дана у непосредној близини изнајмљеног стана, код себе док се налазио испред свог возила неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу кокаин и хероин, првостепени суд је на несумњив начин утврдио и то на основу исказа сведока радника полиције СС3, СС4, СС7, СС5 и СС6, те на основу бројних писаних доказа у списима предмета и то записника о претресању стана и других просторија од 23.12.2008. године, потврде о привремено одузетим предметима од 23.12.2008. године, потврде о привремено одузетим предметима од истог датума, службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места од истог датума, приложених фотографија у вези видео снимка од 23.12.2008. године, на основу дактилоскопских идентификација отисака папиларних линија од 25.12.2008. године и од 31.12.2008. године, допуне фотодокументације, увида у фотодокументацију и на основу физичко-хемијских вештачења. Дакле, на основу наведених доказа првостепени суд је несумњиво утврдио све одлучне чињенице које се односе на тачку 1 и тачку 2 става I изреке побијане пресуде. Имајући у виду врсту и количину опојне дроге и то да се ради о укупно око 3 кг и 700 гр кокаина и о укупно око 2 кг и 600 гр хероина, који су пронађени у стану и код оптуженог као и преко 40 кг смеше за увећање количине опојне дроге, правилно закључује првостепени суд да је оптужени АА код себе неовлашћено држао наведену опојну дрогу ради њене продаје.

Даље, чињеницу да се оптужени АА познаје са оптуженим ВВ, а супротно наводима њихове одбране, као и да су ови оптужени заједно са оптуженим ББ били у контакту поводом предметне опојне дроге, те да су се у том смислу удружили и то почев од краја септембра месеца 2008. године, као у ставу I изреке пресуде, као и да су оптужени ББ и ВВ у изнајмљеној гаражи аа, дана 23.12.2008. године неовлашћено држали опојну дрогу хероин и кокаин ради даље продаје и оружје-два пиштоља, првостепени суд је несумњиво утврдио на основу исказа сведока СС5, радника полиције, те на основу писмених доказа у списима предмета и то извештаја полиције за возило са регистарским бројем БГ 918-144, извештаја ПУ за град Београд – УКП, Девог одељења о опсервацији од 23.09.2008. године, извештаја ПУ за град Београд – УКП, Девог одељења од 04.11.2008. године, 10.11.2008. године и од 15.06.2010. године. Тако, првостепени суд је на основу извештаја о опсервацијама, а нарочито на основу извештаја ПУ за град Београд од 23.09.2008. године, а посебно када се исти доведе у везу са исказом сведока СС5 и са извештајем полиције за возило са наведеним регистарским бројем, и у вези с тим да је оптужени ВВ на главном претресу 08.06.2010. године изјавио да је висок 184 цм, обзиром да је и у извештају о опсервацији иста особа описана да је висине око 180 цм, за разлику од оптуженог ББ, који је знатно виши, а у вези ББ и одбране да је то био он, а не оптужени ВВ, као и да се неспорно радило о возилу марке “__” сиве боје, наведених регистарских таблица, правилан је закључак првостепеног суда да је

више него очигледно да су се оптужени АА и ВВ сусрели дана 23.09.2008. године, те да је потпуно неприхватљива одбрана оптужених АА, ББ и ВВ да се оптужени АА и ВВ не познају.

Чињенично стање описано у ставу I тачка 3 изреке побијане пресуде, првостепени суд је на несумњив начин утврдио, пре свега на основу исказа сведока СС8, радника полиције, из ког се утврђује да је заједно са колегама отишао на Нови Београд у аа, након што је лишен слободе оптужени ББ, како би пронашли гаражу за коју су сумњали да је место где се скрива дрога, да су ступили у контакт са власником који се појавио на лицу места, да су установили да је брава на гаражи промењена, јер власник није могао да је откључа, али су ипак извршили претрес на инсистирање власника, где су пронашли неколико килограма парацетамола, извесну количину кокаина и хероина, два пиштоља, вагице за мерење, а накнадно су код оптуженог ББ у скривеном џепу његовог новчаника пронашли кључ од гараже, те на основу исказа сведока СС9, који је издао предметну гаражу и на исказа сведока СС1, радника полиције.

Да су оптужени ББ и ВВ предузели радње описане у ставу I тачка 3 и II изреке, поред исказа претходно наведених сведока и писмених доказа, првостепени суд је чињенично стање утврдио и на основу бројних других писмених доказа и то потврда о привремено одузетим предметима од 23.12.2008. године, записника о претресању стана и других просторија од 23.12.2008. године, затим на основу физичко-хемијских вештачења, на основу којих је утврђено да прашкаста и друга материја која је на основу наведених потврда привремено одузета од оптуженог ББ, која потиче из наведене гараже, опојна дрога, на основу механоскопског вештачења кључа од 24.12.2008. године, извештаја о прегледу оружја од 24.12.2008. године, службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 23.12.2008. године у вези фотодокументације, из којих је несумњиво утврђено да се поменути прашкаста материја, за коју је накнадним вештачењем утврђено да се ради о опојној дроги, налазила у истој гаражи и на истом месту где се налазило и предметно оружје, у истом ранцу црне боје, на основу фотодокументације од 23.12.2008. године, записника о претресању стана и других просторија од 23.12.2008. године, потврде о привремено одузетим предметима од 23.12.2008. године у односу на оптуженог ВВ и од 23.12.2008. године.

Да су оптужени АА, ББ и ВВ били у контакту са предметима који су им служили за паковање опојне дроге – пластичним рукавицама, ПВЦ кесама, ванглама, лепљивим тракама и др., или у којима су пронађени пакети са опојном дрогом – кесе и др., који су пронађени у изнајмљеном стану оптуженог АА и у изнајмљеној гаражи коју су користили оптужени ББ и ВВ, као и оптужени ВВ са предметним оружјем, поред наведених доказа, несумњиво се утврђује и на основу ДНК анализе биолошких трагова. Тако, на основу налаза и мишљења Биолошког факултета универзитета у Београду од 26.03.2009. године, вештака мр ДД3, мр ДД4 и мр ДД5, у вези вештачења биолошких трагова ДНК анализом, при чему је задатак вештачења био да се утврде ДНК профили евентуално присутних биолошких трагова на достављеном материјалу, те да се поређењем са ДНК профилима ББ, АА и ВВ утврди евентуална међусобна идентичност, несумњиво је утврђено да је, под тачком 1, ДНК материјал изолован из узорака, ближе означених у образложењу побијане пресуде на страни 36, пореклом од

оптуженог АА, да је ДНК материјал изолован из узорака, ближе наведених на страни 37 образложења пресуде, такође пореклом од АА, при чему су ДНК профили ових узорака парцијални, услед присуства мале количине и/или деградованости изолованог ДНК материјала, под тачком 2, да је ДНК материјал изолован из узорака, такође наведених на страни 37 образложења пресуде, дао мешане ДНК профиле у којима се издвајају варијанте већинског доприносиоца које одговарају варијантама из профила АА, а такође и ДНК материјал изолован из узорака 1, 22, 23, 26, 31, 32, 40, 43, 44, 67 и 71. Даље, на основу налаза и мишљења Национално-криминалистичко-техничког центра од 23.03.2009. године, вештака ДДб, у вези вештачења биолошких трагова ДНК анализом, при чему је задатак вештачења био да се упореде између осталих ДНК профили референтних узорака АА, ББ и ВВ са ДНК профилима добијеним из биолошких трагова достављених предмета, утврђено је да ДНК профил биолошких трагова са опушака марке “Кент”, што је доказ више да је оптужени АА боравио у наведеном стану, са пакетића из малог кофера, са рукавице и са кваке WC-а је комплетан ДНК профил који се поклапа са ДНК профилом АА, ДНК профил биолошких трагова са пластичних рукавица и са чаше из кухиње, такође се поклапа са ДНК профилом АА, да су ДНК профили биолошких трагова са пакетића из спортске торбе, са пластичне рукавице и са пакетића из ПВЦ кесе су парцијални ДНК профили који се поклапају са ДНК профилом АА на свим добијеним локусима, при чему треба истаћи да се ради о пакетићима у којима се према претходно поменути доказима налазила опојна дрога. Даље, на основу истог налаза и мишљења несумњиво је утврђено да ДНК профили биолошких трагова са пакетића из малог кофера, са даљинског “пингвина”, са пресе, пластичних рукавица и са пакетића из ПВЦ кесе су мешани ДНК профили две особе у којима се издваја доминантна компонента која одговара ДНК профилу АА, да ДНК профил биолошког трага са рукохвата и окидача пиштоља М-57 је мешан ДНК профил две особе у којима се издваја доминантна компонента која одговара ДНК профилу ВВ, да ДНК профил биолошког трага са ваге за мерење је мешан ДНК профил две особе у којима се садрже елементи ДНК профила ББ, да ДНК профил биолошког трага са црвених ручки од кесе је мешан ДНК профил три особе у којима се садрже елементи ДНК профила АА, да је ДНК профил биолошког трага са паковања ПВЦ кесе са дрогом мешан ДНК профил три особе у којима се садрже елементи ДНК профила ББ, да је ДНК профил биолошког трага са рукохвата и окидача другог пиштоља мешан ДНК профил три особе у којима се садрже елементи ДНК профила ВВ, да је ДНК профил биолошког трага са торбе “Спорт” мешан ДНК профил три особе у којима се садрже елементи ДНК профила АА и ББ, да су ДНК профили биолошког трага са пакетића из кофера, пакетића из спортске торбе и са рукохвата пиштоља “ЦЗ Ц4224” мешани профили најмање четири особе, а према усмено изнетом мишљењу вештака са главног претреса, траг са пакетића из кофера потиче од АА, као и траг са пакетића из спортске торбе, док траг са пакетића из спортске торбе потиче од АА и ВВ. Дакле, на основу наведеног налаза и мишљења несумњиво је утврђено да трагови који према истом налазу потичу са пакетића из малог кофера, са рукавица, пакетића из ПВЦ кесе, који предмети су према наведеним писменим доказима пронађени у изнајмљеном стану аа у Београду, ул. вв, несумњиво потичу од оптуженог АА, да траг са рукохвата и окидача пиштоља “Црвена застава М-57” који је пронађен у изнајмљеној гаражи у Београду, у аа, несумњиво потиче од оптуженог ВВ, затим да траг са ваге за мерење, која је пронађена у истој гаражи потиче од оптуженог ВВ, а у вези

потврде о привремено одузетим предметима од ВВ и фотодокументације, а такође је утврђено да траг са црвене ручке од кесе која је пронађена у предметној гаражи несумњиво потиче од оптуженог АА. Стога је правилан је закључак првостепеног суда да све наведено доказује да су оптужени ББ и ВВ предметну опојну дрогу неовлашћено ради даље продаје преузели од оптуженог АА. На то указује, поред наведене службене белешке и фотографија 11, те правилно закључује првостепени суд да се на основу ових доказа утврђује да су се у истом ранцу у коме је било оружје налазиле и прашкасте материје, за коју је на основу поменутих доказа утврђено да се радило о опојној дроги. Такође, на основу истог мишљења у вези са налазом утврђено је да траг паковања ПВЦ кеса са дрогом са спољашње стране, који је пронађен у поменутој гаражи, потиче од оптуженог ББ, а што се утврђује и на основу службене белешке где се наводи да је узет брис "споља", а у вези потврде о привремено одузетим предметима, а да траг са рукохвата и окидача другог пиштоља марке "Browning" потичу од оптуженог ВВ, док траг са торбе "Спорт" потиче од оптужених АА и ББ, а реч је о торби која се детаљније наводи у поменутој службеној белешци која је на основу потврде о привремено одузетим предметима привремено одузета од оптуженог ББ. Све наведено и по оцени овог суда указује да је правилан закључак првостепеног суда да је и то чврст доказ да су оптужени ББ и ВВ опојну дрогу која је пронађена у гаражи преузели од оптуженог АА. Такође, на њихов међусобни контакт и однос поводом опојне дроге, а на начин како је то претходно описано, указује и да је према измењеном усменом налазу и мишљењу вештака са главног претреса утврђено да пакетићи из кофера "Hongye" и са пакетића из спортске торбе које су пронађени у изнајмљеном стану оптуженог АА потичу од оптуженог АА, као и да траг са пакетића из спортске торбе која је такође пронађена у изнајмљеном стану оптуженог АА потиче како од оптуженог АА, тако и од оптуженог ВВ. И према наведеној службеној белешци произлази да су оружје и дрога пронађени у истој торби, те правилно закључује првостепени суд да и то указује да су оптужени ББ и ВВ у предметној гаражи неовлашћено ради даље продаје држали опојну дрогу која је пронађена у истој, као и да су неовлашћено држали наведено оружје. Стога је правилан закључак првостепеног суда да је правно ирелевантно то што се трагови у вези ДНК анализе који се односе на дрогу, односе само на оптуженог ББ, а трагови који се односе на оружје, на оптуженог ВВ, имајући у виду све претходне наводе, а пре свега да се и опојна дрога и оружје налазило у истој гаражи, и то у истој торби, те да су и оптужени ББ и ВВ били у фактичкој могућности да наведено употребљавају, односно дрогу ради даље продаје, а оружје да неовлашћено на поменути начин држе, при чему су трагови оптуженог ВВ пронађени не само на рукохвату, већ и на окидачу оба пиштоља, а обојица оптужених нису спорили да су у периоду како је наведено употребљавали исту гаражу на начин како су то описали.

Даље, чињенично стање описано у ставу I тачка 4 изреке побијане пресуде несумњиво је утврђено на основу записника о претресању стана и других просторија од 15.10.2008. године и исказа сведока ТТ, потврде о привремено одузетим предметима од 15.10.2008. године, коју је ГГ без примедби потписао, потврде о привремено одузетим предметима од 15.10.2008. године, службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 15.10.2008. године, фотодокументације, исказа раније оптуженог, а сада покојног ГГ, који је потврдио да су код њега у стану пронађене кесе које је

препознао и на предоченој фотодокументацији, које му је наводно оставио извесни УУ, чије ближе податке не зна, осим да је у међувремену преминуо, те да је помислио да је у питању нешто незаконито, а да је од хемикалије беле боје помислио да је кокаин, затим на основу потврде МУП-а ЦЈ Бањалука – Сектор криминалистичке полиције, Одељење за сузбијање општег криминалитета од 01.10.2010. године, извода из матичне књиге умрлих, физичко-хемијског вештачења мр ДД7 од 16.10.2008. године, на основу кога је утврђено да је прашкаста и друга материја која је на основу наведених потврда привремено одузета од раније оптуженог ГГ (сада покојног), која потиче из наведеног изнајмљеног стана опојна дрога, а да је наведену опојну дрогу која је пронађена и привремено одузета од ГГ, ГГ-у претходно предао оптужени АА, утврђено је на основу ДНК анализе. Тако, првостепени суд је на основу налаза и мишљења Национално-криминалистичко-техничког центра од 28.11.2008. године, вештака др ДД8, у вези вештачења биолошких трагова ДНК анализом, утврдио да су ДНК профил биолошких трагова са бриса са ознаком “са пакетића пронађених у јакни 1“, као и са ручки кесе беле боје и ручки црне кесе са љубичастим срцима мешани ДНК профили који садрже ДНК профил ГГ, при чему је у налазу начињена очигледна омашка у смислу да су за један број пермутоване ове две лабораторијске ознаке, али је исто без утицаја на другачије сагледавање чињенично, јер је несумњиво утврђено о који траговима се ради. Даље, на основу налаза и мишљења Национално-криминалистичко-техничког центра од 04.03.2009. године, вештака ДД6 несумњиво је утврђено да ДНК биолошког трага са ручки црне кесе са љубичастим срцима се поклапа са ДНК профилем АА, да ДНК профил биолошког трага са бриса са ручки црне кесе са љубичастим срцима мешан ДНК профил који садржи ДНК профил ТТ1 и ДНК профил АА, да ДНК профил биолошког трага са бриса са ручки црне кесе са љубичастим срцима је мешан ДНК профил који садржи ДНК профил ГГ и ДНК профил АА, а што све несумњиво указује да је оптужени АА неовлашћено ради даље продаје сада пок. ГГ предао опојну дрогу, коју је исти потом неовлашћено држао у изнајмљеном стану на напред наведеној адреси. Осим наведеног, и сведок СС5 је изјавио да се сећа када је оптужени АА долазио на адресу код ГГ са мотором и када је улазио у његов стан, из чега произлази да је оптужени АА у времену које се наводи у оптужници био у контакту са ГГ. Треба истаћи да су се вештаци ДД3 и ДД4 усмено изјаснили на главном претресу дана 09.06.2010. године, остајући у свему при својим писаним налазима и мишљењима, који су напред наведени, и у вези првог налаза и мишљења од 18.02.2009. године појаснили су да су од НКТ центра већ били добили ДНК изолате у тубицама, у односу на које су касније вршили умножавање и даљу анализу, те да се дакле ради о материјалу који су добили у тубицама, а разлог је био што је НКТЦ остао без хемикалија, при чему је половина узорака било урађено, а за половину није било довољно реагенаса, а што се тиче њиховог налаза и мишљења од 26.03.2009. године објаснили су да су када су добили наредбу суда приступили изузимању брисева са површине наведених предмета који су им достављени, поштујући сва правила спречавања контаминације, као и да континуитет у доказном материјалу постоји. Вештак је даље истакао да у теоретском смислу постоји могућност преноса, али да ипак секундарни пренос није пренос који је толико изванредан, поготово када се ради о контактним траговима, што значи да последице таквог поступања могу да буду практично уклањање биолошког материјала који не резултира ДНК профилима, а са друге стране паковање заједно у кесу, може водити у некој мери до секундарног преноса, али не у овом

обиму, те како је евидентно да овде није дошло до нестанка тих трагова, као и да се према резултату ради о великој концентрацији алела, то сматра да сигурно сви трагови нису настали на тај начин – евентуалном контаминацијом или секундарним преносом, како су то истицали браниоци оптужених, те да у том смислу не постоји чак ни велика вероватноћа, али да не може да искључи да неки од њих није тако настао.

Првостепени суд је правилно прихватио наведене налазе и мишљења вештака и то физичко-хемијске, молекуларно-биолошке и балистичке струке, правилно налазећи да су сви поменути вештаци објективно, у довољној мери аргументовано, у складу са правилима науке и вештине, као и стручно, најпре обавили вештачење наређено од стране суда, а потом на исти начин усмено саопштили суду приликом њиховог испитивања, а имају потпору и у другим изведеним доказима, које је суд прихватио, па су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених којима се исти оспоравају оцењени као неосновани.

Такође, правилно је првостепени суд прихватио исказе свих наведених сведока, осим исказа сведока СС2, о чему је дао јасне и уверљиве разлоге на страни 51 образложења побијане пресуде, а о чему је већ било речи у делу који се односи битне повреде одредаба кривичног поступка.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је дао јасне и уверљиве разлоге зашто није прихватио одбране оптужених, и то оптуженог АА у делу где је негирао извршење дела, док се у преосталом делу бранио ћутањем, као и оптужених ББ и ВВ, осим у делу где је оптужени ВВ делимично признао дело које се односи на оружје. Најпре, одбране оптужених су супротне изведеним доказима и то исказима наведених сведока, писменим доказима и вештачењима, у оквиру којих је извршена ДНК анализа, на основу које је утврђена веза између оптужених и предметне опојне дроге, односно оружја. Наведено се пре свега односи на одбрану оптуженог ББ у вези претреса гараже, што је потпуно супротно исказима наведених сведока и другим доказима, осим исказа сведока СС2, чији исказ је првостепени суд правилно оценио као непоуздан. Такође, разлози због којих је оптужени ББ како је на главном претресу изнео одбио да потпише писмене доказе су нелогични и нису оправдани, како то правилно закључује првостепени суд, јер се тим доказима само потврђују чињенице, шта је то конкретном приликом пронађено у гаражи коју је заиста у то време, како је и сам изјавио користио, на који начин се одвијао претрес, као и други детаљи, обзиром да је био присутан приликом извођења те радње, којој су присуствовали и сведоци, који су се о томе изјашњавали, као и да му је било омогућено да изнесе примедбе, што није учинио. У истом циљу наводи овог оптуженог, као и осталих оптужених да се оптужени АА и ВВ не познају је оповргнуто бројним доказима. Поред тога, одбрана оптуженог ББ је у погледу одређених детаља супротна одбрани оптуженог ВВ, што се нарочито односи на пример на плаћање закупнине за гаражу, а оптужени ВВ је током поступка и мењао свој исказ, нарочито у делу где је у преткривичном и претходном поступку најпре изјавио да не поседује било какво оружје и да му није било познато да је ББ имао изнајмљену гаражу, да би потом на главном претресу делимично признао наводе у вези два пиштоља, детаљно се изјашњавајући о гаражи коју су обојица користили. Стога је правилно првостепени суд одбране оптужених оценио као субјективне, да не

одговарају истини и као такве срачунате на избегавање или умањење кривице.

Дакле, имајући у виду напред наведено, по оцени овога суда првостепени суд је правилно и у потпуности утврдио чињенично стање, па су супротни жалбени наводи бранилаца оптужених оцењени као неосновани и у овим жалбама се у суштини само даје другачија оцена изведених доказа од оне коју је дао првостепени суд, а који су и по оцени овога суда правилно цењени, како је то напред наведено.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

На правилно и у потпуности утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама оптужених АА, ББ и ВВ стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, а у радњама оптужених ББ и ББ и сва законска обележја кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за која их је и огласио кривим, па се неосновано изјављеним жалбама побија првостепена пресуда и због повреде кривичног закона.

Наиме, неосновани су наводи из жалбе Тужиоца за организовани криминал, да је првостепени суд повредио кривични закон у корист оптужених АА, ББ и ВВ, те да их није огласио кривим и то оптуженог АА за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, а оптужене ББ и ВВ за кривично дело из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ. Ово стога што је првостепени суд изнео јасне, уверљиве и логичне разлоге да кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ конзумира, као теже, кривично дело из члана 346 став 1 КЗ, односно кривично дело из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ. Наиме, по оцени овога суда правилан је закључак првостепеног суда да је у конкретном случају правно неодрживо да се наведени оптужени два пута удруже, први пут ради извршења кривичног дела злочиначког удруживања које је опште и лакше кривично дело, а други пут ради извршења кривичног дела „квалификоване дроге“, које је посебно и теже кривично дело, а будући да се ради о привидном стицају по односу специјалитета, где је кривично дело „квалификоване дроге“ специјално у односу на „злочиначко удруживање“, а исто је неодрживо и са становишта обичног животног посматрања и логичног размишљања, посебно имајући у виду све изведене доказе на основу којих је несумњиво утврђено да су оптужени своју криминалну делатност настојали да остваре кроз нелегалне послове са дрогом, са циљем да на тај начин зараде новац, а како је то већ наведено у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка. Стога су жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал оцењени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом изјављених жалби, овај суд налази да је жалба Тужиоца за организовани криминал основана, а да су жалбе бранилаца оптужених неосноване.

По оцени овога суда, основано се у жалби Тужиоца за организовани

криминал истиче да су у конкретном случају свим оптуженима изречене казне затвора у краћем временском трајању него што је то неопходно са становишта сврхе кажњавања, прописане одредбом члана 42 КЗ, а у смислу спречавања оптужених и утицања на њих да убудуће не чине кривична дела, а поготово у смислу утицања на друге да не чине кривична дела.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи према оптуженима, од олакшавајућих околности на страни оптужених ББ и ВВ ценио њихове личне и породичне прилике и то на страни оптуженог ВВ да живи у ванбрачној заједници са супругом и њеним дететом, које издржава својим повременим радом, да му је мајка болесна, да има две млађе малолетне сестре по оцу (од 10 и 7 година), о којима се такође брине, а на страни оптуженог ВВ да је делимично признао извршење дела у вези оружја, да је ожењен, отац малолетног детета од 2 године, налазећи да наведене олакшавајуће околности на страни ових оптужених имају карактер нарочито олакшавајућих околности, које оправдавају примену одредби о ублажавању казни – чл. 56 и 57 КЗ, док је од олакшавајућих околности на страни оптуженог АА ценио да је ожењен, да има двоје малолетне деце од 7 и 1 године, које је издржавао својим радом, а затим у односу на све оптужене и њихово коректно држање, чиме су исказали свој однос према делу, након што су исто извршили, а од отежавајућих околности на страни оптуженог ВВ његову ранију осуђиваност и то због квалификованог облика истог кривичног дела (по правној квалификацији – што се односи само на друго кривично дело у вези оружја), за разлику од оптужених АА и ББ, који се сматрају неосуђиваним због наступања судске рехабилитације, а у односу на све оптужене као отежавајуће околности у вези првог дела – да се односе на опасне врсте опојних дрога – хероин и кокаин, њихову огромну штетност на популацију консумената, по правилу нижих старосних категорија (што је општепознато), веће количине дроге и смеше, што се посебно односи на оптуженог АА и указује на будуће планове и упорност у недозвољеној делатности, па је оптуженима ББ и ВВ претходно утврдио појединачне казне затвора, а затим је оптуженог ББ осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године, оптуженог ВВ на јединствену казну затвора у трајању од четири године и четири месеца, а оптуженог АА на казну затвора у трајању од шест година, у које казне су оптуженима урачунава време проведено у притвору, као у изреци побијане пресуде.

Међутим, основани су жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал да је првостепени суд правилно утврђеним олакшавајућим околностима на страни оптужених ББ и ВВ, дао превелики значај, када је нашао да исте имају карактер нарочито олакшавајућих околности, јер се ради о сасвим уобичајеним олакшавајућим околностима, те исте не оправдавају ублажавање казне испод посебног минимума предвиђеног за предметно кривично дело, као и да у довољној мери није ценио тежину извршених кривичних дела и степен кривице оптужених као учинилаца, а посебно да је последица овако извршеног кривичног дела изузетно опасна, да је озбиљно угрожено и здравље великог броја људи, углавном младих људи, те остваривање велике имовинске користи, без уложеног рада, без обзира што су свесни учињене недозвољене радње, а посебно имајући у виду да су у питању опасне опојне дроге и то хероин и кокаин, као и имајући у виду велику количину ових опојних дрога.

Стога је овај суд уважио жалбу Тужиоца за организовани криминал и преиначио првостепену пресуду само у делу који се односи на одлуку о казни, тако што је дајући адекватан значај како олакшавајућим, тако и отежавајућим околностима на страни свих оптужених и отклонивши примену одредби о ублажавању казне – чл. 56 и 57 Кривичног законика у односу на оптужене ББ и ББ, оптуженог АА, за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од седам година и шест месеци, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 23.12.2008. године, па до упућивања оптуженог у установу за издржавање казне затвора, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, оптуженом ББ за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од пет година, а задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од осам месеци за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за које је побијаном пресудом оглашен кривим, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 23.12.2008. године до 17.12.2010. године, а оптуженом ВВ за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од пет година, а задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од једне године за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за које је побијаном пресудом такође оглашен кривим, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година и десет месеци, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 23.12.2008. године до 17.12.2010. године. Урачунавање времена проведеног у притвору у изречене казне је засновано на одредби члана 63 КЗ. Иначе, Апелациони суд је имао у виду и додатну олакшавајућу околност у односу на оптуженог ББ која се огледа у прилагању медицинске документације да му се невенчана супруга налази у петом месецу трудноће, али то није било од утицаја на одлуку суда о казни.

По налажењу овога суда, са овако одмереним како појединачним казнама оптуженима ББ и ВВ, тако и јединственим казнама на које су овом пресудом осуђени ови оптужени, као и са казном затвора на коју је осуђен оптужени АА у потпуности ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика и исте су у свему у складу са тежином учињених дела и степеном кривице оптужених као учинилаца.

Следствено томе, жалбе бранилаца оптужених у овом делу одбијене су као неосноване, а са напред наведених разлога.

Мада је у жалби бранилаца оптуженог ББ, адвоката БА1 и адвоката БА2 и у жалби браниоца оптуженог АА, адвоката АБ наведено да се првостепена пресуда побија из свих законских разлога, дакле и због одлуке о мери безбедности и одлуке о трошковима кривичног поступка, али се ови жалбени основи побијања првостепене пресуде не образлажу, већ се само у жалби

адвоката АБ посредно кроз побијање првостепене пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка истицањем да нису наведени ознаке типа и произвођача вага за прецизно мерење, овај суд је по службеној дужности у смислу члана 383 ЗКП испитао првостепену пресуду и у делу изречених мера безбедности према оптуженима.

Наиме, правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 246 став 7 КЗ, према оптуженима изрекао меру безбедности одузимање опојних дрога и средстава за њихову производњу и прераду, а како је то ближе означено у изреци побијане пресуде.

Такође, правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 87 став 1 и 2 КЗ у вези одредбе члана 79 став 1 тачка 7 и 80 КЗ према оптуженима изрекао меру безбедности одузимање предмета који су били употребљени или намењени за извршење кривичних дела, такође како је то ближе означено у изреци побијане пресуде. Околност да нису наведени ознака и тип произвођача вага за прецизно мерење је без значаја, будући да су све предметне ствари које су од оптужених одузете ближе описане у потврдама о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд.

Како у тренутку пресуђења нису постојали прецизни подаци о свим трошковима, правилно је првостепени суд обавезао оптужене да на име трошкова кривичног поступка плате износе који ће бити појединачно одређени посебним решењем, као и да на име паушала плате износе од по 20.000,00 динара имајући у виду дужину трајања и сложеност кривичног поступка, као и имовинске прилике оптужених, а сходно одредби члана 193-196 ЗКП, па је жалба бранилаца оптуженог ББ, адвоката БА1 и адвоката БА2 и у овом делу одбијена као неоснована, мада се у жалби овај основ побијања првостепене пресуде не образлаже, већ је у истој само наведено да се првостепена пресуда побија из свих законских разлога.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 391 и 388 ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Александра Симић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Слободан Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић**